4.1-§. Koʻrish nuqtasini tanlash va eng yaxshi koʻrish burchagi.

Naturadan chizishda tasvirlanadigan predmet yoki obyektdan kuzatuvchigacha boʻlgan masofani toʻgʻri aniqlash muhim ahamiyat kasb etadi. Chizadigan kishi qanday va qayerda oʻtirgan boʻlsa, predmetlar aniq koʻrish burchagiga tushadi. "Naturadan chizishda" buyumning ikki baravari masofaga teng uzoqlashishi yetarli.

Naturadan natyurmot chizishda tasvirlanadigan obyektlar tushishi shart boʻlgan aniq koʻrish burchagi amaliy usulda aniqlanadi. Uzatilgan qoʻlning chekka barmoqlari ochiladi (katta va eng kichik barmoqlar), ular hosil qilgan masofa aylana asosi radiusini aniqlaydi. Bu aylana aniq koʻrish burchagi maydonini beradi. Aytib oʻtish kerakki, bitta barmoq uchi aylana markazi bilan ustma-ust tushadi. Shunday qilib, rasm chizishda kartina elementlarini toʻgʻri tanlash (yoki berish) kishi koʻzi qabul qiladigan obyektlarning perspektiv tasviriga juda ham yaqin tasvir hosil boʻlishiga yordam beradi.

Aytish kerakki, perspektiv tasvirlar markaziy proyeksiyalash yordamida amalga oshiriladi va real borliqni ikki koʻz yordamida haqiqiy koʻrish tasvirlarini toʻliq mutanosibligini ta'minlay olmaydi.

Ma'lumki, ikki ko'z bilan bir vaqtda ko'rish ko'zning to'r qobig'ida bir-biridan ajralib turuvchi ko'rilayotgan obyektning nazariyasini beradi, ya'ni obyekt ikki fazoviy vaziyatda qabul qilinadi. Miyada har ikkala tasvir shunday qo'shiladiki, ko'ruvchi ikkita tasvir o'rniga nafaqat bitta markaziy proyeksiyani, balki ko'rilayotgan ob'yektning ba'zi oraliqda hajmini ham sezadi. Ikki

tasvirni bittaga qo'shilishi hajm sezilishi bilan birga bo'ladi va u stereoskopik effekt deb aytiladi.

Obyektning bir koʻz bilan koʻrganda, obyektning bitta fazoviy nazariyasi koʻrinadi va obyekt fazoviy hajmi xususiyatlari miya faoliyati va koʻrish hissi orqali gavdalanadi va koʻrish nuqtasidan koʻrinuvchi obyekt elementlari chiziqli xaraktiristikalarini taqqoslashga asoslanadi. Obyektning tekislikdagi bir tasviri sterioskopik effekt berolmaydi va oz navbatida bir koʻz bilan qaraganday boʻladi, hayotda esa ikki koʻz bilan qaraladi.

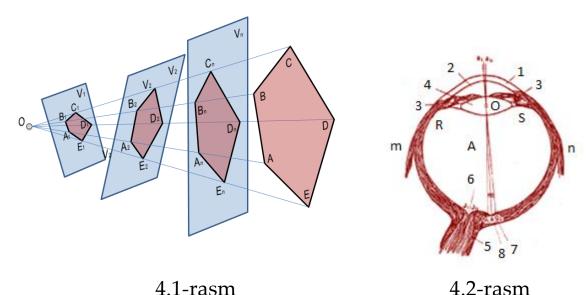
Koʻrishning fiziologik xususiyatlariga asoslanib aytish mumkinki, kuzatuvchidan yetarlicha uzoqlashgan sari obyekt detallarining tiniqligi yoʻqoladi, konturlarining aniqligi yoʻqolib, koʻzda hajmli emas, balki tekis kontur sifatida qabul qilinadi. Hajmli obʻyektlarni tekis qabul qilish bir koʻz bilan qarashga mos keladi. Bir koʻz bilan qarash, oʻz navbatida tabiatda eng koʻp tarqalgan markaziy proyeksiyalash usulining namunasidir.

Ikki koʻzda koʻrishni bir koʻzda koʻrish bilan almashtirishda juda kam tafovutga ega boʻlamiz, shuning uchun kuzatilayotgan obʻyekt toʻgʻrisidagi kuzatuvchilarni bemalol almashtirsa boʻladi.

- 4.1-rasmdan ko'rinib turibdiki, ixtiyoriy obyektning perspektivasini qurish uchun (markaziy proyeksiyalash metodini) bilish zarur:
 - Koʻrish nuqtasi va uning fazodagi oʻrni;
 - obyekt va uning fazodagi vaziyati;
 - proyeksiyalash tekisligi va uning fazodagi vaziyati;

Koʻrish jarayoni koʻzning xususiyatlari va fiziologiyasi orqali aniqlanadi. Nazariy jihatdan esa miyaning boshqaruvchi va yoʻnaltiruvchi faoliyati orqali koʻrishning fizik qonunlariga asoslanadi.

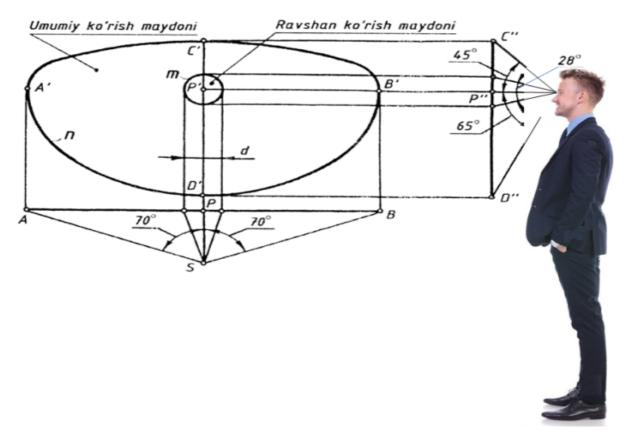
Koʻzning anatomik tuzilishi va uning fiziologiyasi, koʻrishning fizik qonuniyatlari quyidagini taʻkidlashga izn beradi: Hamma nurlar toʻgʻri kesma sifatida yuqori qobiqdan sinib, gavharga, soʻng shishadek qismiga tushadi va qobiq setka shaklidagi sirtining hammasiga tushadi. Setka shaklidagi qobiqdan nerv tolalari oʻtgan va yorugʻlik nurlari harakatidan turli darajadagi aniqlikda koʻrish qobiliyatini bajaradi (4.2-rasm).

Koʻrish maydonini kattalashtirilganda, chetga chiqishlar miqdori tez koʻpayib ketadi. Shuning uchun tajriba asosida aniqlanganki, 280 burchak koʻpchilik obyekt uchun koʻrish burchagining optimal qiymati taxminan 280 ni tashkil etadi.

Obyektning geometrik formasiga qarab bu koʻrsatkich katta yoki kichik boʻlishi mumkin, shuningdek kuzatuvchining individual xususiyatlari va boshqa sabablar hisobga olinadi va shunga qarab oʻzgaradi. Masalan, kartinada parallel tekislikda yotgan aylana perspektivasini koʻpchilik kuzatuvchilar kuzatuvchi obrazidan 28° burchakda chetga chiqishni sezadi. Aytish mumkinki, 28° burchak chetga chiqishning oʻrtacha qiymatidan emas, balki chetga chiqishlarning koʻrinishi, ya'ni nafaqat geometrik balki psixologik faktorlar hisobga olinadi.

Shunday qilib aytish mumkinki, *S* uchidagi 28° burchakda qurilgan markaziy proyeksiyasi kishi qurishiga taxminan toʻgʻri keladi. Shu burchak ostida tasviriy san'atda monumental ishlar bajariladi (4.3-rasm).

4.3-rasm

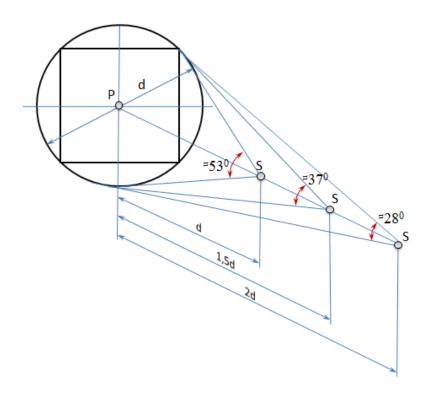
uchun Perspektiv tasvir yasash koʻrish nuqtasini (proyeksiyalar markazini) kartina tekisligidan umuman istalgan masofada olish mumkin, lekin yasalgan perspektiv tasvirni narsaning o'zini biz o'sha ko'rish nuqtasidan qaraganimizda koʻrinishiga oʻxshash taasurotli boʻlishi uchun kishi koʻzining koʻrish imkoniyatini hisobga olish lozim. Aks holda yasalgan tasvir haqiqatdan olis boʻlishi va unday tasvirga qaraganda kishi narsaning oʻzini koʻrganidek taasurot olmasligi mumkin. Koʻz fazoning ma'lum bir qismini ko'rish maydoniga to'g'ri kelgan qismigina ko'ra oladi; demak, ko'riladigan narsa ko'zdan ma'lum masofada (katta narsalar ko'zdan olisroq, kichik narsalar ko'zga yaqinroq) boʻlishi kerak. Oldinga toʻgʻri qarab turgan kishi gorizon chizigʻidan yuqori tomonda past tomondagiga qaraganda kamroq fazoni koʻradi. Tajribadan shu narsa aniqlanganki, koʻrish nurlari bilan gorizon chizigʻi orasidagi burchak yuqoriga taxminan 45° va pastga 65° ni tashkil qiladi. Oʻng va chap tomonlardagi fazolarni oʻz ichiga olgan koʻrish nurlari bilan orasidagi burchak taxminan 140° ga teng.

Biz koʻrish maydonining markazidagi kichik bir qismidagina joylashgan narsalarni aniq koʻra olamiz.

Narsalardan koʻzga kelgan nurlar koʻrish nurlari deyiladi. Koʻrish nurlari shartli konus yasaydi deb faraz qilish mumkin.Koʻrish nurlari orasidagi eng katta burchak koʻrish burchagi deyiladi. Koʻrish burchagi narsa bilan koʻz orasidagi masofaga qarab oʻzgaradi. Narsalarni aniq koʻrish uchun koʻrish burchagi turli odamlar uchun har xil boʻlib, u 180 dan 530 gacha boʻlishi mumkin.

Eng yaxshi koʻrish burchagi 28°, bunda koʻrish burchagi uchun koʻrish nuqtasidan kartinagacha boʻlgan masofa (konusning balandligi) koʻrish doirasining (konus asosining) ikki diametriga teng boʻladi.

Koʻrish nuqtasini oʻrnini tanlash, koʻrish maydoni 4.4-rasmga nazar tashlansa, undagi aylana odam koʻrish maydoni sifatida tasvirlangan. U maydonning oʻrtasidagi kvadrat markazidagi P bosh nuqtadan chizilgan perpendikular chiziqdagi birinchi S nuqta (koʻrish nuqtasi) koʻrish maydonining d diagonaliga teng masofada olingan. Shunda koʻrish burchagi taxminan 53° ga toʻgʻri keladi. 1,5 diagonaldan qaralsa, koʻrish burchagi taxminan 37° ni egallaydi. 2d masofaga teng boʻlgan masofadan kuzatilsa, qarash burchagi taxminan 28° ni tashkil etadi.

4.4-rasm

Ushbu koʻrish burchagining eng optimal (eng maqsadga muvofiq) holatini tahminan 30° qilib olish tavsiya etiladi. Bu 1,5–2d oraligʻida tanlab olingan masofa hisoblanadi. Agar *SP* bosh masofa 2d dan oshib ketsa yoki 1,5d dan kamiyib ketsa, optimal koʻrish maydoni buziladi. Shunda obyektning perspektivasida buzilish roʻy beradi, ya'ni tasvirda xatolikka yoʻl qoʻyiladi.